

Forverling af to væsentligt forskellige Spørgsmaal eller i alt Fald en Sammenblanding deraf. Det ene Spørgsmaal er om Tiendens Natur og denne Afgifts eventuelle Afløsning, og det andet Spørgsmaal er om, paa hvilken Maade Geistligheden skal lønnes. Med Hensyn til det Første, da er der, efter min Anskuelse, en Grundvildfarelse, der har gjort sig gjældende i de Udtalelser, som ere skete fra flere Medlemmers Side, idetmindste saaledes som jeg har kunnet opfatte disse, den Grundvildfarelse nemlig, at Tienden er en Skat (Latter). Dette Spørgsmaal har givet Anledning til overordentligt vidtløftige Discussioner, som jeg ikke her skal fornye, men jeg skal blot tillade mig at minde om, at dette Spørgsmaal allerede engang har været under en vidtløftig Discussion her i denne Sal, dengang der nemlig paa den grundlovgivende Rigsforsamling blev paaftaaet, at Tienden var en Skat, og at Tienden ved Fastsættelse af Valgbarhed til Landsthinget skulde regnes med isandt andre Skatter; men Forsamlingens Majoritet afgjorde dengang, at Tienden ikke var en Skat. (Tscherning: At den ikke skulde regnes med.) Naar det havde været en Skat, saa, da Skatterne skulde regnes med, saa havde Consequentsen ligefrem medført, at ogsaa Tienden maatte være medregnet; men jeg skal, som sagt, i dette Dieblik ikke nu fornye Discussionen herom, men har dog ikke villet undlade at erindre om, at dette Punkt er af en væsentlig Bigtighed, og at man ikke saa let kan glide hen derover.

Formanden: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det Spørgsmaal, som nu blev berørt, vistnok vil kunne give Anledning til meget udførlige Discussioner, men jeg kan ikke erkjende, at dette passende vil kunne bringes ind under nærværende Forespørgsel, der, som jeg skal tillade mig at gjenkalde i Grindringen, gaaer ud paa at faae oplyst, om der fra Regjeringens Side til næste Sammenkomst agtes forelagt et Lovforslag, hvorved Præsterne sættes paa fast Gage, og Præste-Tienden bliver opkrævet paa anden Maade end hidtil. Altsaa om Opkrævningen af Præstetienden og fast Gage for Præsterne er her alene Tale.

Tscherning: Hvad der foranlediger mig

til at tage Ordet, er et Udtryk, som er faldet under Forhandlingen, og som netop berører directe-Sagen, nemlig det Udtryk, at Sagen først kunde ordnes, naar man var kommen til en Overenskomst imellem Kirke og Stat. Saaledes forstod idetmindste jeg det. Nu vilde jeg spørge, hvor Kirken stiller sig hen i det Dieblik, den underhandler med Staten, for at komme til en saadan Overenskomst (Hør!). Det er godt at vide, hvilket Standpunkt Kirken har udenfor Staten, thi, staaer den i Staten, saa vil den ikke kunne komme til at underhandle. Jeg vilde derfor gjerne vide, hvor Kirken staaer, naar den underhandler, og dernæst, hvilke Gesandter paa lige Fod der her skulde kunne benyttes (Hør!).

Formanden: Hvis ingen Flere ønsker at ytre sig, vil jeg betragte nærværende Forespørgsel som sluttet. (Ophold.) Den er sluttet, og vi gaae derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig: Forespørgsel fra Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) om, hvilke Forholdsregler Cultusministeriet har taget, for at bringe de Sager til endelig Afgjørelse, som i en Række af Aar have været holdte svævende angaaende Afløsningen af Tiende, Mensals og Annergods under Præstegaarde og lignende Gjenstande, hvoraf Indtagterne udgjøre endeel af Præsternes Lønning.

Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Tscherning: Det ærede Thing vil erindre, at jeg for nogen Tid siden indbragte et Andragende fra forskellige Beboere af Hjemmeth Sogn i Ringkjøbing Amt, hvori de, der ere Supperficairbønder, andrage paa, at Thinget vil henlede Ministeriets Opmærksomhed paa den besynderlige Maade, hvorpaa efter deres Formening en Overenskomst imellem dem og Præsten der i Sognet var bleven gjort til Intet ved en Beslutning af Underviisningsministeriet. Jeg er nødt til at berøre denne Sag, thi ved at berøre den, vil Spørgsmaalet først kunne rigtigt forstaaes. Disse Bønder, eller rettere, en Møller og to Gaardmænd, der ere Fæstere under Præstegaarden, vare komne til Enighed med Præsten, som jeg antager maa der i Egnen ansees for en paalidelig og dyg-